

Velký plány

Babička byla Němka
mluvila německy francouzsky anglicky
Když po válce přišli s dědou do Čech
lidi co neuměli správně napsat ani vlastní adresu
na ně řvali – táhněte kurvy táhněte

Zpátky do Reichu
Máma a strejdové se až ve škole učili česky
drsný to bylo
Když babička umřela
nejvíc brečel
ten strejda co měl z mládí nějaký hříchy
s jizvou v obličeji
Nikdo mi o tom nikdy nic neřekl ...
a už je taky mrtvej

Lidi by si měli víc povídat
dokud můžou

A nebát se

Babička byla Němka
v recepci Grandu
nejlepší hotel v Děčíně
hned u nádraží
jen pár metrů od hlubokého koryta Jílovského potoka
do kterého chcali přes zábradlí
temné postavy ze zpustlých putyk
tam se v šedesátých fízlové báli jít
i jen pro cigára

Děda byl šífák na Labi
Babička na poště třetí říše
Na dvojjazyčný řece posílal dopisy někam domů
a pak spolu u přepážky mluvili očima

Onkel Vilém byl námořník
Zmizel za války
v ponorce leží někde na dně
Možná má taky v ruce dopis
možná byl u torpéd když to bouchlo
Nikdo neví

A děda Josef měl uvnitř montgomeráku
našitý obrovský tajný kapsy
mouka čočka hrách cokoliv sehnal
aby nebyl hlad
Jednou musel čekat na palubě
a dlouho přšelo
v jedné z kapes se udělalo lepidlo a v druhé naklíčilo

Když zestárnul ztratil klíče
tak přestal zamykat
Cikánky se kterými žil potom co mu nedaly
spát promarněný velký plány
byly asi divoký
jedna temná krátkovlasá
se mi líbila

Děda maloval
měl psa ovce spoustu zvířat
Tajemnou dřevěnou kůlnu
A někde na zahradě zakopanou pušku
V šedesátém osmém s ní šel na Rusáky –
ale babička ho seřvala
tak se raději šel ožrat na Růžek

Ta jabloň hned pod barákem
Malý nehezký jablíčka s pevnou drsnou slupkou
ale když jsi ji prokousnul...
jak do krve
od té doby jsem tu chuť už nikdy nepotkal

Višeň nakloněná k nádrži s dešťovkou
poprvé v životě tak sladká a kyselá chuť
až to pálí
Temná hladina s pocitem nekonečné hloubky
A strach
že dole na dně leží
z války mrtví němečtí důstojníci
Na baráku za deště prosvítala
červená vlajka s bílým kruhem a černým zalomeným křížem
Nedala se zamalovat
vždycky se ukázala
Někde na velké zahradě ti vojáci jsou zakopaní
Dům stojí o samotě a ke konci války tam sídlil štáb

Možná pod černým rybízem
Nespočet keřů strašná otrava to trhat a divná silná chuť
Co bych teď za to dal

V rybníčku jsem chytal čolky a prohlížel si jejich dračí hřbety
Když jsem je pustil zpátky
taky na mě chvilku zírali
než zajeli pod zetlelé listy na dně

I rybníček vyschnul
Cestu na hřiště vyspravili asfaltem
a přitom zjistili
že dědovi kamarád načerno v mazlavém jílu natáhl
půlkilometrový vodovod
Tenkrát šlo všechno
a z toho jílu se dělaly parádní koule
Prutem švihnutý na barák ale nešly sundat
Vypekly se na slunci a ta náckovská vlajka najednou směšně podobaná
za deště žlutavě hnědý stopy na fasádě
jako když se strachy posereš

Komunisti zkurvený
říkal děda
když jsem nestál vedle něj
Pojď nakrmíme kačenky
když mě uviděl

A babička královna Elisabeth
mluvila německy francouzsky
a česky
Když zestárla a zase nebyly Startky
trhala filtry z drahých cigár
a pila litry mlíka aby byla zdravá
Křížovky vždycky se slovníkem
po ruce v knihovně na přední polici
Alba s fotkama ale
aby na ně nešlo slunce
Jo tohle byla vždycky velká sláva
jako každý rok se všichni dívají do objektivu
někdo se usmívá
jen ty dlouhý až shora visící prapory
ty vlajky s hákovým křížem tam dřív nebývaly
Kdo nebyl v Hitlerjugend musel v sobotu do školy

a Mutr potřebovala pomáhat kolem baráku
Dneska je to stejný
ať je to hnědý nebo rudý nebo nevím jaký
Hitler nebo Husák
Nakonec je to zase režim
Když ale chceme
nějak to vždycky přežijeme

Na konci války byla v městečku svatba
a na kolejích zapomenutý vagón s lihem
Chlapi v noci odtočili několik kanystrů
Byla to velká svatba
Druhej den
kdo nebyl mrtvej
byl slepej
Někdy se dějou hrozně divný věci
Mohl bys mi večer umýt záda?
Nedosáhnu si tam
Zítra udělám omelety
Když dojdeš pro vajíčka ale
A kup mi Vlastu a Květy
jsou tam velký křížovky

Když umřel táta
brečel jsem v autě
Vždycky sám
Proto si ty cesty nepamatuju
po měsíci už jsem viděl ostře
po dvou se narodil první syn
milovaný stejně jako druhý
za dva roky
jak dřív na vojně
kam už oni nemusí protože

Děda Josef maloval
ale nebyl malíř
Babička byla Alžběta
a všechno co mi řekla jsem
nezapomněl

Velký plány jsou sny
co se ti nezdají každou noc